RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 12.958 van 17 augustus 2018
in de zaak A. 225.529/XIV-37.763

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Manuël Huygaerts
kantoor houdend te 2360 Oud-Turnhout
Dorp 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 juni 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 204.194 van 23 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 juli 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoeker “geen overtuigende elementen of argumenten bij[brengt] ter staving van zijn beweringen omtrent de ‘lagere standaarden inzake wetgeving in Israël’” en dat “[o]ok de verwijzing naar uitspraken van E.I., die deel uitmaakte van de Rabinale Rechtbank die zijn zaak in beroep behandelde, en van E.M., de leidinggevende van een speciale eenheid in het bestuur van de Rabinale Rechtbanken, […] niet [kan] volstaan om aan te tonen dat

verzoekers rechten niet zullen gewaarborgd worden en dat men foltering tegen hem zal gebruiken". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt, op basis van de brieven van de Israëlische autoriteiten gericht aan de FOD Justitie in het kader van het verzoek tot uitlevering, dat "verzoeker bezwaarlijk ernstig [kan] blijven volhouden dat de vraag tot uitlevering vanwege de Israëlische autoriteiten een legale smoes is om hem te vervolgen op basis van de echtscheidingsprocedure voor de Rabbinale rechtbank, procedure welke immers niet langer bestaande zal zijn". In antwoord op de grieven die verzoeker daaromtrent in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat hij "zelf de sleutel in handen [heeft] om een nieuwe dwangmaatregel te vermijden" aangezien hij "immers gewoon [kan] toestemmen om uit de echt te scheiden" en hij "niet toe[licht] waarom het instemmen met een echtscheiding in strijd zou zijn met zijn religieuze overtuiging". Verzoekers kritiek betreffende de "[a]fwezigheid van motivering" mist dan ook feitelijke grondslag. Het eerste middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

Uit het bestreden arrest blijkt genoegzaam dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich in zijn beoordeling van verzoekers weigering tot het verlenen van een "*get*" heeft gesteund op de informatie die door verzoeker zelf werd aangebracht. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen daarbij vooringenomen zou zijn geweest, of dat die gepercipieerde vooringenomenheid de strekking van het bestreden arrest zou hebben beïnvloed. Het tweede middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

In de mate dat verzoeker poogt aan te tonen dat zijn weigering om uit de echt te scheiden of de dwangmaatregelen die door de Rabbinale Rechtbank werden opgelegd wel degelijk zijn ingegeven door religieuze motieven, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Ook de overige kritiek van verzoeker, waarin hij de redelijkheid van een aantal overwegingen uit het bestreden arrest betwist, raakt de grond van de zaak. Het derde middelonderdeel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien augustus tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Nick Hollevoet	**Carlo Adams**